

Da jeg anser det for givet, at alle Partier vil ønske Lovforslaget henvist til et Udvalg, skal jeg ikke komme dybt ind paa Enkeltheder. Jeg skal kun ganske kort omtale de Paragraffer, som Lovforslaget indeholder. §§ 1—5 indeholder nogle almindelige Bestemmelser, som alle Forsikringsvirksomheder, der er underkastet Tilsyn, undergives. Af disse Bestemmelser er der særlig en i § 1, der er af ret stor Betydning. § 1 siger, at for Fremtiden maa privat Forsikringsvirksomhed kun paa-begyndes af Aktieselskaber og Selskaber grundet paa Medlemmernes gensidige Ansvar. Det vil altsaa sige, at for Fremtiden kan en enkelt Mand eller enkelte Mænd ikke drive Forsikringsvirksomhed. Man har indenfor Kommissionen — og Ministeriet har accepteret dette Synspunkt — ment, at det under Hensyn til den store Betydning, Forsikringsvirksomheden i Almindelighed har, ikke vil være forsvarligt, at enkelte Personer danner et Forsikringsselskab, overtager Risikoer; hvis de enkelte Mænd eller maaske en enkelt Mand i et saadant Selskab dør, rejser bort eller paa anden Maade træder ud af Virksomheden, kan Virksomheden dermed ophøre. Det er jo saaledes, at man i Almindelighed forsikrer ikke alene sin Person, men man forsikrer næsten alt muligt. Naar man er kommet i en fast Stilling, eller man er kommet i en Selverhvervsstilling, sikrer man i Almindelighed sig og sin Familie ved at tegne Forsikring baade for sin Person og for de Ting, man har at arbejde med. Derfor er det af overordentlig stor Betydning, at der skabes gode Forhold indenfor Forsikringsverdenen, og det er ikke af mindst Betydning for Forsikringsvirksomheden selv — jeg er tilbøjelig til at tro, at Forsikringsvirksomheden selv vil være vel tjent dermed —, at man faar et lovordnet Tilsyn, der virker paa en saa lempelig Maade som muligt, uden at Tilsynets Betydning dog derved afsvækkes. Jeg tror, at dette vil være af overordentlig stor Betydning ogsaa for Forsikringsselskaberne selv, da det jo nok kan siges, at en hel Del Mennesker holder sig noget tilbage med Hensyn til at tegne Forsikringer under Hensyn til den Misère, der for Tiden findes indenfor Forsikringsvæsenet, og den Katastrofe, der faktisk er overgaaet Forsikringsverdenen herhjemme i de senere Aar. Derfor har man ment, at for Fremtiden maa Forsikringsvirksomhed kun drives af Aktieselskaber og Selskaber, grundet paa Medlemmernes gensidige Ansvar.

De øvrige 4 Paragraffer er som alt nævnt

af almindelig Karakter. Det fastslaaes i disse, at Vedtægterne skal stadfæstes af Handelsministeren, og der træffes forskellige Bestemmelser, som bevirker, at der ikke pludselig kan stiftes et Selskab, uden at man har Indseende med, hvorledes det er grundlagt.

For øvrigt tager Lovforslaget jo Sigte paa 3 forskellige Forsikringsarter, om jeg saa maa sige: Forsikringsaktieselskaber, gensidige Forsikringsselskaber og endelig udenlandske Forsikringsselskaber. §§ 6—22 omfatter Forsikringsaktieselskaber. §§ 6—11 drejer sig om Stiftelse og Anmeldelse. Det bestemmes i § 6, at der skal gives Oplysning om, hvem Stifterne foreslaar som Ledere af et saadant Selskab, og at en saadan Oplysning i bekræftet Genpart skal indsendes til Forsikringsregisteret og offentliggøres i Statstidende. Meningen dermed er, at man vil bekendtgøre for Offentligheden, at nu er dette Selskab under Start, og de og de Mænd staar i Spidsen for det. Man har lagt særlig Vægt paa, at et Selskab ikke skal kunne paabegynde sin Virksomhed, før der er forløbet et vist Tidsrum, efter at det er anmeldt for Forsikringsregisteret og Meddelelse herom har fundet Sted i Statstidende. Formaålet med denne Bestemmelse er, at man vil give Lejlighed til en offentlig Kontrol med Selskabet. For en hel Del af de Selskabers Vedkommende, som er gaaet i Stykker, har Grunden formentlig i nogen Maade været den, at de har været startet paa et usolidt Grundlag og ledet ret uhensigtsmæssigt, maaske ogsaa for en stor Del ukyndigt; og dette har man ment at kunne raade Bod paa derved, at man kræver Oplysning om, hvem der staar i Spidsen for dem, ligesom man ved den nævnte Bestemmelse forlanger, at der skal forløbe en vis Tid, inden Selskabet kan træde i Virksomhed.

I § 9 er der truffet Bestemmelse om, at Forsikringsaktieselskaber ikke maa stiftes, medmindre en vis fastsat Aktiekapital er til Stede, og at denne for Selskaber, der driver Brand- eller Søforsikring, mindst skal være 1 Mill. Kr. I samme Paragrafs 2det Stykke bestemmes det, at et vist Beløb af Aktiernes Paalydende skal være indbetalt, forinden Selskabet kan optages i Forsikringsregisteret. Ogsaa denne Bestemmelse er sikkert af ret stor Betydning, idet formentlig en af Grundene til, at Forsikringsselskaberne ikke har kunnet staa for det Tryk, der har hvilet paa dem, har været den, at de ikke var saa godt økonomisk funderet, som et Forsikringsselskab bør være. — § 12 bestemmer, at Forhøjelse